

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžf/16/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012200769
Dátum vydania rozhodnutia:	24.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Zavadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012200769.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu J., bytom vo C. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Františkom Kočkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Stropkovská č. 48, proti žalovanému Ministerstvu financií Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova č. 5, o preskúmanie rozhodnutia z 20. februára 2012 číslo MF/10482/2012-11, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2013, č.k. 2S/151/2012-38, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2013, č.k. 2S/151/2012-38, p o t v r d z u j e .

Žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením z 24. apríla 2013, č.k. 2S/151/2012-38, podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 20. februára 2012 č. MF/10482/2012-11, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku potvrdil rozhodnutie ministerstva financií Slovenskej republiky z 25. októbra 2011 číslo MF/25551/2/2011-73, ktorým nevyhovelo protestu prokurátora Krajskej prokuratúry v Prešove z 2. septembra 2011, č. Kd 71/11-6 podanému proti rozhodnutiu Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky z 29. októbra 2010 č. 1/225/15030113230/2010/990813-r podľa § 27 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov a zamietol rozklad účastníka konania J., C., doručený Ministerstvu financií Slovenskej republiky 15. decembra 2011.

Krajský súd rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca nie je aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby proti rozhodnutiu správneho orgánu, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora. Krajský súd toto rozhodnutie žalovaného nepovažoval za rozhodnutie, ktorým sa zakladá, mení, alebo zrušuje právo alebo povinnosť fyzickej alebo právnickej osoby a ani sa priamo ich práv alebo právom chránených záujmov alebo povinností netýka. Ustanovenie § 250b ods. 5 OSP dáva prokurátorovi v prípadoch negatívneho rozhodnutia o proteste prokurátora právo domôcť sa preskúmania rozhodnutia správneho orgánu podaním žaloby za splnenia zákonných podmienok a v určitej lehote. Prokurátor však žalobu nepodal. Žalobca tiež nevyužil právo na podanie žaloby podľa piatej časti druhej hlavy OSP o preskúmanie zákonnosti a postupu druhostupňového rozhodnutia vo veci samej, Daňového riaditeľstva

Slovenskej republiky z 29. októbra 2010 číslo 1/225/15030113230/2010/990813-r.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 246c ods. 1 OSP s použitím § 146 ods. 1 písm. c) OSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto je daný odvolací dôvod uvedený v ustanovení § 205 ods. 2 písm. f) OSP. Namietal tiež, že rozhodnutie žalovaného z 20. februára 2012 číslo MF/10482/2012-11o rozklade proti rozhodnutiu Ministerstva financií Slovenskej republiky z 25. októbra 2011 číslo MF/25551/2/2011-73 s poukazom na § 245 ods. 1 OSP, žiadal preskúmať aj v spojení s rozhodnutiami Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky z 29. októbra 2010 číslo 1/225/15030113230/2010/990813-r a s dodatočným platobným výmerom Daňového úradu v Kežmarku zo 7. júla 2010 číslo 716/230/20938/10/Cer. Tvrdil, že je na podanie predmetnej žaloby aktívne legitimovaný, lebo bol účastníkom správnych konaní, v ktorých boli vydané uvedené rozhodnutia, zákonnosť a postup pri vydávaní ktorých žiadal preskúmať a týmito rozhodnutia a postupmi bol ukrátený na svojich právach. V prípade vyhovenia protestu by bolo rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR zrušené a rozhodnutie daňového úradu by nenadobudlo právoplatnosť. Žalobca ďalej poukázal na článok 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, z ktorého podľa neho vyplýva, že nemôže byť rozhodnutie správneho orgánu vylúčené zo súdneho prieskumu len preto, že jeho vydaniu predchádzal protest prokurátora. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný žiadal uznesenie krajského súdu potvrdiť ako vecne správne. Uviedol, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktoré by mu neboli známe a ku ktorým sa už podrobne v prvostupňovom konaní vyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté uznesenie bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Podľa § 69 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, ak sa protest prokurátora podal na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal, môže tento orgán sám svoje rozhodnutie, proti ktorému protest smeruje, zrušiť alebo nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu.

Podľa § 69 ods. 4 správneho poriadku proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať (podať rozklad).

Podľa § 21 ods. 2 písm. c) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor je oprávnený podať protest proti rozhodnutiu, ktorým bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

Podľa § 35 ods. 1 písm. b) OSP prokurátor môže podať návrh na začatie konania, ak ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora, a za podmienok uvedených v tomto zákone.

Podľa § 250b ods. 5 OSP prokurátor môže žalobu podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené protestu, najneskôr však do jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu.

Zo spisov vyplýva, že Daňový úrad Kežmarok vydal 7. júla 2010 číslo 716/230/20938/10/Cer dodatočný platobný výmer, ktorý bol na základe odvolania žalobcu ako platiteľa dane z pridanej hodnoty potvrdený rozhodnutím Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky z 29. októbra 2010 číslo 1/225/15030-113230/2010/990813-r.

Bolo preukázané, že žalobca ako účastník správneho konania v zákonnej lehote (do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni podľa § 250 ods. 1 OSP), nepodal žalobu podľa piatej časti druhej hlavy OSP.

Ďalej z administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný rozhodnutím z 25. októbra 2011 číslo MF/25551/2/2011-73, nevyhovelo protestu prokurátora z 2. septembra 2011 č. Kd 71/11-6, ktorý podal proti rozhodnutiu druhostupňového správneho orgánu z 29. októbra 2010 číslo 1/225/15030-

113230/2010/990813-r.

Prokurátor po nevyhovení protestu prokurátora nepodal návrh na začatie konania podľa piatej časti druhej hlavy OSP, o preskúmanie zákonnosti a postupu rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu z 29. októbra 2010 č. 1/225/15030-113230/2010/990813-r podľa § 35 ods. 1 písm. b) OSP.

Žalobca, ako účastník správneho konania podľa § 69 ods. 4 správneho poriadku, podal rozklad proti rozhodnutiu žalovaného z 25. októbra 2011 číslo MF/25551/2/2011-73 o nevyhovení protestu prokurátora.

Žalovaný rozhodnutím ministra financií Slovenskej republiky z 20. februára 2012 číslo MF/10482/2012-11, potvrdil rozhodnutie Ministerstva financií Slovenskej republiky z 25. októbra 2011 číslo MF/25551/2/2011-73 o nevyhovení protestu prokurátora a súčasne zamietol rozklad žalobcu, ktorý bol ministerstvu doručený 15. decembra 2011.

Žalobca predmetnou žalobou podal 17. apríla 2012 návrh na preskúmanie zákonnosti a postupu rozhodnutia žalovaného z 20. februára 2012 číslo MF/10482/2012-11 podľa piatej časti druhej hlavy OSP

Jednou z podmienok preskúmania zákonnosti rozhodnutí a postupu správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti OSP je, že rozhodnutím správneho orgánu došlo k ukráteniu na právach tej fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá tento návrh podáva (§ 247 ods. 1 OSP), ďalej že ide o rozhodnutie, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 OSP).

Z týchto podmienok vyplýva, že rozhodnutie, ktorým správny orgán nevyhoví protestu prokurátora, nie je rozhodnutím, ktorým sa zakladá, mení alebo zrušuje právo alebo povinnosť fyzickej alebo právnickej osobe ani sa priamo ich práv alebo právom chránených záujmov alebo povinnosti netýka. Preto ustanovenie § 250b ods. 5 OSP dáva iba prokurátorovi právo domôcť sa preskúmania rozhodnutia správneho orgánu v správnom súdnictve, ak nebol protest prokurátora úspešný.

Prokurátor takýto návrh nepodal a žalobca, ktorý predmetnú žalobu podal, takéto právo nemá, lebo po nevyhovení protestu prokurátora zostalo vykonateľné právoplatné rozhodnutie správneho orgánu, proti ktorému bol protest podaný neúspešne.

Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu, že žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra financií Slovenskej republiky z 20. februára 2012 číslo MF/10482/2012-11, ktorým došlo k potvrdeniu rozhodnutia Ministerstva financií Slovenskej republiky 25. októbra 2011, číslo MF/25551/2/2011-73 o nevyhovení protestu prokurátora a o zamietnutí rozkladu žalobcu, podala neoprávnená osoba. Napadnuté uznesenie krajského súdu preto podľa § 219 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, odvolací súd ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a s § 224 ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok